

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 68/15

Λουξεμβούργο, 11 Ιουνίου 2015

Απόφαση στην υπόθεση C-1/14
Base Company NV και Mobistar NV κατά Ministerraad

Από την οδηγία για την «καθολική υπηρεσία» δεν προκύπτει υποχρέωση κοινωνικών τιμολογίων για τις επικοινωνίες και τις συνδέσεις στο διαδίκτυο μέσω κινητής τηλεφωνίας

Αντιθέτως, πρέπει να παρέχονται κοινωνικά τιμολόγια σε ορισμένες κατηγορίες καταναλωτών για τηλεφωνικές συνδέσεις και συνδέσεις στο διαδίκτυο μέσω σταθερής τηλεφωνίας

Η οδηγία για την «καθολική υπηρεσία»¹ προσδιορίζει το ελάχιστο σύνολο υπηρεσιών στο οποίο πρέπει να έχουν πρόσβαση οι τελικοί καταναλωτές. Παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να υποχρεώνουν καθορισμένες επιχειρήσεις να παρέχουν στους καταναλωτές τιμολογιακές επιλογές ή ειδικές δέσμες τιμολογίων, προκειμένου ιδίως να εξασφαλίζεται ότι τα άτομα με χαμηλό εισόδημα ή με ειδικές κοινωνικές ανάγκες δεν αποκλείονται από την πρόσβαση στις συγκεκριμένες υπηρεσίες. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιμερίσουν το καθαρό κόστος των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας μεταξύ των φορέων παροχής δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών υπηρεσιών.

Το 2013, η Base Company και η Mobistar, δύο επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες ηλεκτρονικής επικοινωνίας στο Βέλγιο, άσκησαν ενώπιον του Συνταγματικού δικαστηρίου του Βελγίου προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του μηχανισμού χρηματοδότησεως που προβλέπεται στον βελγικό νόμο με τον οποίο μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο η οδηγία για την «καθολική υπηρεσία». Ο μηχανισμός αυτός επιβάλλει εισφορά στις επιχειρήσεις που πραγματοποιούν κύκλο εργασιών ίσο ή μεγαλύτερο από ορισμένα όρια, προκειμένου να χρηματοδοτείται το καθαρό κόστος της παροχής ειδικών τιμολογιακών όρων σε ορισμένες κατηγορίες δικαιούχων. Η Base Company και η Mobistar εκτιμούν ότι η υποχρέωση εισφοράς στη χρηματοδότηση του καθαρού κόστους από την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και/ή συνδέσεων στο διαδίκτυο αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης.

Το Συνταγματικό δικαστήριο αποφάσισε να υποβάλει προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο. Ερωτά, κατ' ουσίαν, εάν τα ειδικά τιμολόγια και ο μηχανισμός χρηματοδότησεως που προβλέπονται στην οδηγία για την «καθολική υπηρεσία» έχουν εφαρμογή στις υπηρεσίες επικοινωνιών και/ή συνδέσεων στο διαδίκτυο μέσω κινητής τηλεφωνίας.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο διαπιστώνει κατ' αρχάς ότι από την οδηγία για την «καθολική υπηρεσία» προκύπτει ρητώς η υποχρέωση των κρατών μελών να εξασφαλίζουν τη σύνδεση από σταθερές θέσεις με το δημόσιο δίκτυο επικοινωνιών. Εντούτοις, ο όρος «από σταθερές θέσεις» έρχεται σε αντίθεση με τον όρο «κινητή τηλεφωνία».

Συνεπώς, το Δικαστήριο κρίνει ότι οι υπηρεσίες επικοινωνιών μέσω κινητού τηλεφώνου αποκλείονται, εξ ορισμού, από το ελάχιστο σύνολο καθολικών υπηρεσιών που προσδιορίζονται από την οδηγία, δεδομένου ότι η παροχή τους δεν προϋποθέτει πρόσβαση και σύνδεση από σταθερή θέση με το δημόσιο δίκτυο επικοινωνιών. Ομοίως, οι υπηρεσίες συνδέσεως στο διαδίκτυο που παρέχονται μέσω υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας δεν εμπίπτουν στο εν λόγω ελάχιστο

¹ Οδηγία 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 108, σ. 51), όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 2009/136/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009 (ΕΕ L 337, σ. 11).

σύνολο. Αντιθέτως, οι υπηρεσίες συνδέσεως στο διαδίκτυο περιλαμβάνονται στο σύνολο αυτό εάν η παροχή τους προϋποθέτει σύνδεση στο διαδίκτυο από σταθερή θέση.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να θεωρήσουν τις υπηρεσίες επικοινωνιών μέσω κινητών, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών συνδέσεως στο διαδίκτυο που παρέχονται μέσω υπηρεσιών επικοινωνιών κινητής τηλεφωνίας, ως υποχρεωτικές πρόσθετες υπηρεσίες, κατά την έννοια της οδηγίας για την «καθολική υπηρεσία». Στην περίπτωση αυτή, ωστόσο, δεν επιτρέπεται να επιβάλλεται μηχανισμός χρηματοδότησεως των υπηρεσιών αυτών με τη συμμετοχή συγκεκριμένων επιχειρήσεων.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582